

Vodník

Předaleko od tramvají
za horami, v černém háji,
kam nevede chodník,
žije smutný vodník.

Jen tak v tričku u rybníčku
sedí celý zelený,
v hrnku bublá hořká káva,
vodník smutně zařikává
zdejší bludné kameny.

Je totiž nesmělý, tuze se stydí,
tak vůbec nestojí o cizí lidi.
Jen jednou za čas ho navštíví víly,
aby mu maličko zatančily:

Refrén:

Neboj se, vodníčku, vždyť bys byl hloupý,
někdy je smutno, až padají kroupy,
jindy však sluníčko na nebi hřeje,
zahřeje každého, kdo si to přeje.

Tak nebuď nesmělý, pojď mezi lidi.
Zbytečně truceje ten, kdo se stydí.
Usměj se vesele, už tady neseď,
pojď s námi tancovat po celém lese.

Vodníčka však všechno mrzí,
do láhví si stáčí slzy,
jednu láhev pláče
dá prý za dvě Ká Čé.

Jen tak v tričku u rybníčku
sedí celý zelený,
v hrnku bublá hořká káva,
vodník smutně zařikává
zdejší bludné kameny.

Je totiž nesmělý, tuze se stydí,
tak vůbec nestojí o cizí lidi.
Občas však přeci jen pohostí víly,
když přijdou, aby mu zatančily.

Ref.